

terne fra SF og DKP erklærede sig villige til at se nærmere på den rejste problematik i udvalget.

Udvalget afgav ikke betænkning over lovforslaget. Der kan dog henvises til årbogens omtale af det ovennævnte *forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Arbejdsgiverbetaling, nedsatte dagpenge, ferie, forhøjelse af medlems-tallet som betingelse for anerkendelse, arbejdsgivernes kontakt med arbejdsformidlingen m.m.) (se A.I. nr. 3).*

8. Forslag til lov om vikarbureauer (Melchior (CD), Yvonne Herløv Andersen (CD), Bollmann (CD), Brusvang (CD) og Therkel Christensen (CD)).

FremSAT $1\frac{1}{2}$ F.sp. 6318 Forslag som fremsat A. sp. 3179
1. beh. $\frac{2}{3}$ - - 8504

Partiernes ordførere: Inge Fischer Møller (S), Voigt (FP), Jens Peter Jensen (V), Melchior (CD), Honoré (KrF) og Mølgaard (DR).

Efter 1. behandling henvist til arbejdsmarkedsudvalget.

Lovforslagets § 1 havde følgende ordlyd:

»§ 1. Inden for sådanne beskæftigelser, der falder under funktionærlovens § 1, stk. 1, kan der frit drives vikarbureauvirksomhed.

Stk. 2. Arbejdsministeriet kan, efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer, tillade vikarbureauvirksomhed inden for enkelte faglige eller stedlige områder, som ikke er omfattet af stk. 1, når der skønnes at være ganske særlige behov herfor. Sådanne tilladelser kan arbejdsministeren tilbagekalde, hvis et vilkår for tilladelsen overtrædes eller – med mindst 6 måneders varsel – såfremt han, efter forhandling med de nævnte arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer, skønner, at der ikke længere er behov for den pågældende virksomhed.«

Om baggrunden for lovforslaget anførtes i de ledsagende bemærkninger bl. a. følgende: